

02-6273116

ההנהגות והנהגות

קווים לעצמם של התפילות הקדושות

הלב

רועד מעט, כשהוא נזכר בכינוי הנפלא הפורט על נימי הלב, הכינוי המופלא יודע לבטאות היטב את הכמוסים שברחשי הלב, את הרגשת הריחוק, את הציפיה והגעגועים להתקרב אל ה', הכל טמון בתוך הנימים הרוטטים של הספר הקדוש "ליקוטי תפילות".

סוד מיוחד טמון בין התיבות של הליקוטי תפילות. סוד, שרק מי שזכה לפתוח את הספר יודע ממנו. זר לא יוכל להבין זאת. אך ורק מי שזכה לומר תיבה אחר תיבה, שורה אחר שורה ודף אחר דף, הריח מרחוק את הסוד הגנוז סוד זה טמון במילה אחת - "תקוה"!
מי שיתבונן בספר הקדוש הזה יבחין שהספר בנוי על ארבע יסודות עיקריים. יסודות, שעליהם מושתת הבנין הנהדר והנפלא, על כל חדריו וארמונותיו.

היסוד הראשון הוא כמובן לעשות מהתורות תפילות. כפי שציווה רבינו הקדוש בכלליות. וגם בפרטיות רימז למוהרנ"ת שיעשה ספר של תפילות הבנויות על תורותיו של רבינו וכמובא באריכות בהקדמת הספר.

היסוד השני הוא רחמים ותחנונים. כמובן שיסוד זה כולל אין ספור לשונות של בכייה ותחנונים. הפצרות ופיוסים. טענות ואמתלות, וכו' וכו'.

היסוד השלישי הוא הסמיכה על רחמי ה' שאינם כלים לעולם. מוהרנ"ת חוזר על מילים אלו פעמים אין מספר "על רחמיך הרבים, ועל חסדיך האמיתיים אני בוטח ... אבינו אב הרחמן, מלא רחמים רבים וחסדים גדולים ועצומים תמיד. צופה מרחוק להיטיב אחרינו" ועל יסוד זה הוא סומך לבקש מהש"ת כל מה שהוא נכסף ומשתוקק.

היסוד הרביעי הוא הסמיכה על כח הצדיקים שגילו לנו את עוצם רחמי ה'. וכך הוא כותב פעמים רבות שבאמת הוא מתבייש אפילו לבקש על עניינים

נשגבים כאלו, אך על הצדיקים האמיתיים הוא בוטח "ותזכה אותנו ברחמך הרבים, על ידי כח הצדיק - אמת, להתקדש ולהיטהר באמת" ...

ובאמת יש להאריך על כל חלק וחלק בלי שיעור, אך צריך לשים את ליבנו על נקודה פנימית העוברת כחוט השני בין שורות התפילות הלבביות.

בנוהג שבעולם, שאם יש בני אדם שמזלזלים בדברים העומדים ברומו של עולם, שהוא התפילה בכלל, אזי קל וחומר שהם מנסים להתחמק מחובת ה"תחנון", ובכל עת מצוא כשיש איזה מאורע הפוטר אותם הם נושמים לרווחה ... משל העבירו מטרד מלפניהם ... שורש הרגשה זו אינה באה מקרירות ביראת שמים, אלא אדרבה, מרוב שהאדם מלא מצפונים ממכשוליו, אשר אינם נותנים לו מנוח, והוא אינו יודע איך להתמודד עימם, בבחינת "אוי לי מיצרי אוי לי מיוצרי" על כן הם מנסים להדחיק את הצער והעגמת נפש הצידה, ועל כן, מתי שאפשר להימנע מלומר "אשמונו בגדנו גזלנו" וכו' מנצלים את ההזדמנות ...

אמנם מוהר"ת הגיע בבחינת "נאום הגבר הוקם על נועים זמירות ישראל" שהקים עולה של תשובה (כפי שדרשו חז"ל על דוד המלך ורבינו מביא זאת בתורה ע"ג תנינא) מעתה החרטה והתשובה אינה 'עול מטריד' אלא כיסופים והשתוקקות מלאים בתקוה ובביטחון חזק שבוודאי ימחל השי"ת והכל יתהפך לטובה ...

מבין דפי הליקוטי תפילות מנשבת רוח חרישית של קיווי לעתיד נצחי שכולו טוב, מה שגורם למי שזוכה לומר את התפילות - לשמחה פנימית המשפיעה גם על כל סביבתו ... שמחה הנובעת מסמיכה על רחמי ה' שאינם כלים. אמנם, מוהר"ת אינו מסתפק ברוח ורמזים בעלמא, אלא הוא מדגיש את זה בצורה מפורשת בכמה וכמה תפילות אם נעיין בתפילה "ג נמצא לשון נפלא של מוהר"ת:

ואם אומר חס ושלוש אבדה תקוותי ותוחלתי מה', זו קשה מן הראשונות, כי כבר הזהרתנו על ידי נביאך וצדיקך הקדושים האמיתיים כי אסור לאדם לייאש את עצמו מה' יתברך לעולם

ור' נתן ממשיך לומר מדוע באמת יש תקוה: **"אך ברחמך הרבים ... ושלחת לנו צדיקיך האמיתיים הקדושים אשר בארץ המה אשר הם**

היו למשען ולמנוס לנו ... ובכוחם הגדול הם יכולים להרים ולהגביה גם את נפשי האומללה מאוד".

לשון דומה אנו מוצאים באריכות בתפלה ס' בה מדבר מוהר"ת על עצמו ומוכיח את גופו על תאוותיו הרעים, ואז הוא אומר לנפשו:

"ואל תאמרי נואש חס ושלוש לאמר כי עוונותיך איתך ובהם אתה נימוק חס ושלוש ואי אפשר לך עוד לשוב מכסילותיך ושטויותיך, כי עוונותיך עברו ראשית עד אשר חס ושלוש אבד נצחך ותוחלתך, אהה אהה, חוס וחמל עליך ועל מעט ימך החרוצים ...

ואל תאמרי כדברים האלה חלילה! כי זו קשה מן הראשונה, כי מחשבות ורעיונים ובלבולים כאלה קשים ומזיקים ומכעיסים את בוראך - יותר מכל החטאים והעוונות והפשעים שעשית מעודך עד היום הזה" - ור' נתן קורא בקול גדול - כי עדיין יש לך תקוה ג - ד - ו - ל - ה בכל עת ובכל שעה ובכל רגע, חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמי לעולם ונעלם ממך ולא תדע עוצם ריבוי רחמנותו וחסדיו הגדולים על כל החפצים לשוב באמת אע"פ שלא שבו עדיין" ...

וכך מאריך מוהר"ת בלשונות נפלאים ועריבים ומתוקים לחזק ולעורר את עצמו ואת מי שזוכה לומר את התפילות המופלאות האלו...

זהו אם כן הסוד הטמון בספר הקדוש הזה. ספר זה הוא שלימות מכל צד, כי מצד אחד התפילות מפרטות את כל מה שעובר על האדם, ועל ידי זה מי שאומר את התפילות זוכה לשפוט את עצמו על כל מה שעשה שלא כראוי, ומצד שני, מגלה מוהר"ת את רחמי ה' ועוצם חסדיו, וכך זוכים לכלליות שי המידות של "צדקה ומשפט".

מוהר"ת מביא בהלכות מתנה ה' את הפיוט שאומרים בראש השנה בו מתמיה הפייטן ומתפלא איך שייך שיהיו צדקה ומשפט יחדיו. וז"ל: **ובמקום משפט אין צדקה, ובאין משפט יש צדקה ואתה במשפט תעשה צדקה**

ור' נתן מבאר שבאמת ענין זה הוא מדרכיו הנעלמים של השי"ת שאי אפשר להבין. כי באמת שני המידות מוכרחים, כי מידת המשפט מחייבת בכדי שלא נאכל נהמא דכיסופא, כי אם לא יהיה משפט, אם כן חזר הדבר לכמות שהיה קודם הבריאה, שיאכל נהמא דכיסופא ואם כן על מה טורח הבריאה!?

ומצד שני אם היה העולם מתנהג רק במשפט, היה העולם נחרב ומתמוטט, "כי מי יצדק לפניך בדין" וכמו שאומרים כמה לשונות כאלו בראש השנה, "הן במלאכיו ישים תהלה" ... קל וחומר קרוצי חומר אשר בחטא יולדו ויצרם אורב

עליהם מעת היולדם ...

ועל כן עשה ה' ברחמי הנפלאים פלא לחיים, ושלח לנו צדיקי אמת שהם זכו להיות נקיים לגמרי עד שהם יכולים לזכות בדין אפילו במשפט, והם חותרים ומגלים את רחמי ה' בתוך המשפט, ומי שזוכה להתדבק בהם ולשמוע בקולם, זוכה גם כן לחיבור המשפט והצדקה ואז הוא מחובר לעץ החיים.

ולכן אפילו אם נדמה לאדם שכבר עברו כמה שנים ועדיין לא נטהר לגמרי מחטאיו עליו להאמין בצדקותיו ורחמי של השי"ת שבוודאי לא יעזוב אותו ואין תפילתו נאבדת, אך מלבד זאת יש לו להתבונן כמה וכמה כבר זכה להינצל מהיצה"ר זכה גם להרבה "עשה טוב" בזכות אמירת התפילות ... וכשיראה כמה כבר זכה, בזה יקבל כח להתחזק ולהמשיך להפציר בתפילות, והעיקר בכח הצדיקים, וכפי שכותב ר' נתן בתפילה נד תנינא:

"רחם עלינו בזכות הצדיקים הגדולים האמיתיים שסבלו יסורים קשים הרבה, ועשו תשובה שלימה עבור כל ישראל, אשר ריבוי יסוריהם ותשובתם הגדולה שעשו עבור כל ישראל, הוא כדאי והגון לכפר ולסלוח עוונות ופשעים של כל ישראל מראש ועד סוף, כי רק אתה לבד יודע גודל הכח הנורא והנשגב של תשובתם הנפלאה שעשו עבור כל ישראל ..."

כי באמת זכו הצדיקים על ידי עבודתם העצומה וייסוריהם הנוראים לכלול לגמרי את הצדקה במשפט, ועל ידי זה יש לכל אחד תקוה בכל מצב שהוא. ולא רק שיש לו כח להינצל מהיצר, אלא שיכול לזכות לדרגות נשגבות עד שאין דרגה בעולם הנמנעת ממי שיתקרב לצדיקים ויעסוק בליקוטי תפילות, ואע"פ שהרבה להתרחק מה', עם כל זה הלא לרחמי אין שיעור ...

אמירת הליקוטי תפילות אינה גורמת לעצבות כי אם להיפך הגמור.

היא ממשיכה על האדם שמחה עצומה מאחר שהוא בטוח שבוודאי יזכה לבוא לחיי העולם הבא, וכפי שכותב רבינו בתורה כ"ב שעיקר השמחה זוכים על ידי התפילה. ובאמת דווקא מוהר"ת שערך כאלו תפילות, הוא דייקא זכה לכתוב כאלו דיבורים המשיבים את הנפש במכתביו ובספרי הליקוטי הלכות, כי על ידי שעלה רחמי וצדקותיו של ה' זכה לשמחה והתחזקות ללא גבול.

אך אנו, כשנזכר לעסוק באמירת התפילות בכל יום ויום ונזכר לשמחה מובטחה ללא גבול עד שיבוא משיחנו ונשמח שמחת עולם, אמן!

עסקיו המסועפים של ר' געציל הסוחר נודעו בכל גלילות רוסיה, פולין, וגליציה, שמו הטוב הלך לפניו כאחד שמספק סחורה משובחת ואיכותית במחיר הוגן, כאשר בנוסף לכך הייתה ישרותו לשם דבר, עובדה שגרמה גם לסוחרים שאינם מבני - ברית לערוך קשרי מסחר עם מיודעינו ר' געציל.

כל זה היה במשך כל ימות השנה, אכן בהתקרב היריד הגדול שהתקיים בלייפציג אחת לחצי שנה, אז היה ר' געציל מוביל עימו שיירה ארוכה של עגלות עמוסות בסחורה איכותית ובמחירי מבצע משתלמים, וכך היה מיטלטל בדרכים מספר ימים עד שהגיע ליריד הגדול, שם היה מכפיל את הונו ולעיתים גם משלשו...

סיפורינו מתחיל כשבוע קודם היריד המדובר, ר' געציל עומד כמפקד בגדוד, עוזרו מעמיסים את העגלות ללא ליאות בסחורות שונות, מכלי עבודה פטישים וצבתות ועד כלי אכילה וכלי כסף, בדי משי יוקרתיים לצד כוסות קריסטל מידי פעם מוחה ר' געציל במטפחת שבידו את הזיעה הנוטפת ממצחו, וממשיך להנחות בקדחתנות את הפועלים כיצד לסדר את הסחורות על הצד הטוב ביותר.

יום שני בבוקר הגיע, שיירת העגלות כבר עומדת הכן, כל העגלונים ממתינים רק לפקודתו של הסוחר, שאכן לא איחרה לבוא. "נוסעים!" הכריז ר' געציל בסיפוק ותוך מספר דקות נשמע קול שקשוק הגלגלים יחד עם נקישות פרסות הסוסים, כשהשיירה משאירה אחריה ענני אבק מיתמרים ...

השיירה חולפת על פני שדות מוריקים ועיירות ציוריות, מזג האוויר אף הוא נאה ביותר, וכך מגיעה השיירה אל תוך יער עם עצים גבוהים וצפופים, וצמחייה עבותה, לפתע, נשמעת צווחה אדירה: "עצרו!!!" ותוך שניה קפצו מאחורי העצים חבורת שודדים עם חרבות שלופים כשהם עוצרים בגופם החסון את הסוסים המבוהלים שצנפו בזנבותיהם בעצבנות.

ראש השודדים. בריון בגובה 2 וחצי מטר, חגור בחרבות, סכינים ושאר כלי משחית, מתקרב בצורה מאיימת אל העגלה הראשונה, המובילה. בה ישב ר' געציל רועד מפחד, כשהוא אינו יודע אם עתה צריך לנסות להחביא את הכסף, או להגיד ווידוי בפעם האחרונה בחייו ... הבריון הנורא לא השאיר בפניו הרבה ברירות, הוא התקרב אליו ושאל: "תקשיב טוב! או אני - או אתה!!" נשימתו של געציל נעתקה, והוא לא הצליח להוציא הגה מפיו, אך הוא לא הבין מילה ממה שהשודד אמר ... השודד לא המתין לתשובה. והחוזה באצבעו על העץ הסמוך, היה זה אילן עתיק וגבוה כ - 25 מטר, האילן התנשא לגובה רב עד שהיה מדמה לבנין בן מספר קומות ... "אתה רואה את החבל למעלה, מראש העץ?!" שאל - קבע השודד, "יש בידך שני

שטער החמישישים

**מעץ גבוה חמישים עד ליום
החמישים // תיאור חי ומוחשי על
המתחולל בשעת אמירת הליקוטי
תפילות // מרתק**

עץ גבוה חמישים אמה

כל זה חולף במחשבתו של אדם כל זמן שאינו מבין את המציאות לאשורה. נדמה לו שאמירת התפילות היא איזה מעלה מסוימת או ענין וסגולה לחובבי סגולות ... אך רבינו מגלה, שבדור האחרון, דור עקבתא דמשיחא הוציאה הסטרא אחרא את חיציה, וסמיה המרים, חלישות הדעת ושאר תאוות רעות. עד שאם חכמינו ז"ל כבר אמרו "בכל יום ויום יצרו של אדם מתגבר עליו ומתחדש עליו ואלמלא הקב"ה עוזרו לא יוכל לו", הרי שבדורינו הדברים הוכפלו בלי סוף, מכיון שעתה מתגבר הבעל דבר בשער החמישים של הסט"א, כך שאפילו יעשה אדם כל טצדקי שבעולם, אך אם לא ירבה ברחמים ותחנונים לפני השי"ת שיצילו ממה שצריך להינצל, לא יוכל בשום אופן להתגבר על היצר הרע של שער החמישים

...

כך מובא על הפסוק "ולא יכלו להתמהמה" כי אלמלא היו ישראל מתמהמהים עוד רגע אחד במצרים, שוב לא היתה תקומה לשונאיהם של ישראל ח"ו, אמנם כל זה היה קודם שקיבלו ישראל את התורה, אך אחר כך "ויבוא עמלק וילחם עם ישראל בריפידים" שרפו ידיהם ונחלשה דעתם, עד שהתגבר המן הרשע ושעה עץ גבוה חמישים אמה וכמובא שזה מרמז על חמישים שערי הטומאה, שכמעט נגזרה אז כליה על שונאיהם של ישראל ...

מרדכי ידע כל אשר נעשה

אך אז הגיע מרדכי הצדיק וזעק וזעק גדולה ומרה וילבש שק ואפר ויצא הרחוב העיר ועורר את כלל ישראל לאמר: - יהודים יקרים, נכון שהנכם עוסקים בתורה והמצוות ובגמילות חסדים, ואולם זאת אינכם יודעים שיש המן עמלק בעולם שמתנכל להפיל אותנו בעמק שער החמישים דסטרא אחרא ...

נכון שהמן לא מגיע מיד כמו שודד עם נשק שלוף, בתחילה הוא שולח אגרות חתומות שלא כל אחד יודע את התוכן הקטלני שהם מכילים, אך "מרדכי ידע את כל אשר נעשה" מרדכי יודע שבשקט בשקט מגיע היצר, ומכניס הרהורים וחלישות הדעת במח של אברך או בחור צעיר, אף אחד לא רואה, מבחוץ הכל זורם הלאה, הכל נוצץ ומבטיח, אך השי"ת והצדיקים יודעים את כל נכלי ערמוניות הנחש הקדמוני, והם קוראים אליו, גשו אל ארון הספרים, הוציאו את הליקוטי תפילות והתחילו לזעוק אל ה', לפרש לפניו שיחתכם, ואז ... לא בלבד שהמן לא יוכל לתלות אתכם אלא אתם תתלו אותו, שהרי מוהר"ת אמר

"יהודון" - צרח - "אל תתחכם, זאת ההזדמנות האחרונה שלך, זמני תם, אתה מוכן להחליט מי תולה את מי?! אין כאן אפשרות שלישית בשום אופן! כפי שאמרתי, או אני תולה אותך, או אתה תולה אותי!" - - -

געציל שראה שכלתה אליו הרעה ירד בפיך ברכיים מהעגלה וחשב לעצמו, "מה יש לי להפסיד ... אנסה לתלות אותו, זה עדיף ממוות בטוח ..." הוא ניגש אל השודד האיום, שנראה כמו גליית אימתני, קשר את החבל סביב צווארו, ו - משך בחבל ... כאשר השודדים האחרים בורחים על נפשם ...

עברה דקה, חלפו גם עשר דקות ונשימתו של געציל חזרה אט אט אל ריאותיו. על העץ הגבוה חמישים אמה התנופף השודד הנורא, השמש מאירה והדרך פתוחה לפניו ... לאחר כשעה ארוכה חזר געציל לעגלתו והמשיך בדרכו לליפציג ...

שיירת העגלות יוצאת לדרך

נוסע לו יהודי במסע חייו, עגלותיו עמוסות בכל מיני סחורות משובחות, החל מיקיצתו אומר הוא מודה אני, נוטל ידיו, מתפלל שחרית לאחר מקוה וברכות השחר, לומד הוא דפי גמרא, סימנים בשולחן ערוך. כל אחד כפי מה שהוא זוכה ...

בנוסף לכך טרוד הוא בצרכי הגוף למען יוכל לעבוד את ה', אם זה אכילה ושתייה, שינה וסידורים שונים, ומי מדבר לאחר החתונה כשרחיים על צווארו ובנפשו יביא לחמו, כמעט לא נשאר לו זמן לנשום בסדר יומו הצפוף, זאת מלבד טרדות פתאומיות המתחדשות מפעם לפעם, לפעמים צריך לתקן נזילה פתאומית או לסדר חוב כלשהוא, חינוך הילדים או שאר רבבות אלפי ענינים התופסים את מוחו של אדם ...

והנה מגיע רבינו ולוחש באזניו: "בני, הקדש זמן לעשות מהתורות תפילות, שפוך שיח לפני קונך, כך תעשה להשי"ת שעשועים נפלאים אשר מעולם לא היו ..."

אמנם למרות הרצון הטוב, לפעמים דוחה האדם את אמירת התפילות משעה לשעה, ומיום אל יום, וחושב לעצמו, "בודאי שאמירת ליקוטי תפילות הוא דבר נפלא מאוד, אך אם רק יתפנה חלק מזמני אוכל בעזר ה' לומר בחשק ובנעימות תפילה אחר תפילה, אמנם כעת אני עסוק באלף ואחת דברים, אין לי כל כך אפשרות לומר, ובפרט לקבוע לעצמי זמן מידי יום ביומו, זה כרגע לא אפשרי ..." אולי אחטוף פה ושם אמירה קצרה בכדי לצאת ידי 'חובת' האמירה ...

ברירות, או שאני תולה אותך על העץ הגבוה, ואת כל העגלות עמוסות הסחורה - אני כמובן לוקח לעצמי, או ש ... " השודד המתין לרגע, ומיד המשיך "או שאתה תתלה אותי על העץ, ותוכל להמשיך בדרכך ללא כל הפרעה!" השודד סיים את דבריו והמתין קצרות להחלטתו של הסוחר.

געציל היה המום. הוא לא הבין לאן חותר השודד המוזר, וכי הוא חומד לו לצון? מה הוא אמור לעשות עכשיו? אם הוא רק יעזיז לגעת בשודד, אוי לו ואוי לנפשו ... מצד שני אם הוא לא יגיב במהירות הוא עלול להשיב את נשמתו ליוצרו ...

השודד שראה שהסוחר מתמהמה בתגובתו,

**"אתה רואה
את החבל
למעלה, בראש
העץ?!" שאל
- קבע השודד
- "יש בידך
שני ברירות,
או שאני תולה
אותך על העץ
הגבוה, "או
שאתה תתלה
אותי על העץ,
ותוכל להמשיך
בדרכך ללא כל
הפרעה!"**

התחיל לאבד סבלנות ואמר בעצבנות: "יהודי! אין לי זמן מיותר, יש לך מספר דקות להחליט, או שאני תולה אותך, או שאתה תולה אותי, אם תתלה אותי - לא יאונה לך כל רע, מילה שלי - זו מילה! אך אם לא ..."

געציל חש שדפיקות ליבו משמיעות קול מחרש אוזניים, עליו להגיב במהירות, אך מצד שני, אולי טומן לו השודד מלכודת? לפתע עלה רעיון במוחו: "א - אד - אדוני השודד ... אני ממש ממש ממהר מאוד לנסוע ליריד הגדול בליפציג, לכן אודה לך מאוד אם תאפשר לי לנסוע הלאה לדרכי, אתה לא תתלה אותי, אני לא אתלה אותך ושנינו ניפרד לחיים ולשלום!" געציל לא שם לב איך שפניו של השודד התאדמו כסלק, קצף יצא מפיו ועיניו ירק אש.

שהליקוטי תפילות הוא משער החמישים דקדושה ...

וממש כמו שהיה בימות מרדכי ואסתר, שבאותו עץ עצמו שהמן הכין למרדכי, באותו עץ עצמו תלו אותו, דהיינו שבאותו עץ שכלול מכל החמישים שערי טומאה, מכל התאוות הרעות ומכל מיני קושיות באמונה וכו' וכו', מאותו עץ עצמו נעשה הליקוטי תפילות! שהלא דייקא על ידי הנסיונות והקשיים, התחבר הספר הקדוש בו זועק מוהרנ"ת: "ריבוננו של עולם, הצל אותי מתאוה פלוגית וממידה רעה אחרת", כי טבעתי ביוון מצולה ואין מעמד, באתי בעמקי מים ושיבולת שטפתני, רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה" וכו' נמצא שמכל הירידות נעשים שעשועים גדולים ונפלאים להשי"ת ...

תספרו חמישים יום

ולכן כשיצאו ישראל ממצרים לא יכלו עדיין לקבל את התורה עד שימתינו 50 יום, ובכל יום יתחננו ויזעקו אל השי"ת על עוד מידה ועוד ענין, עד שזכו לשער החמישים של הקדושה וקיבלו את התורה ביום החמישים!
כי בלא התפילה והתחינה אל ה', אע"פ שאשרי חלקו לעסוק בתורה ובמצוות .. אך מובא בספרים הקדושים לגבי כמה פגמים שמי שנכשל בהם, אזי הסטרא אחרא יונקת מתורתו ומצוותיו ... כך שיתכן שהאדם מעמיס שיירת עגלות עמוסות בכל מיל דמיטב. נטילת אתרוג מהודר יחד עם מצות שמורות משעת קצירה, אך עדיין אינו מגיע לעשות באמת תשובה, על כל חטאיו. אך כשהוא זוכה לומר ליקוטי תפילות אז אדרבה, כל ירדותיו נתהפכים לעליות. ויש ענין שנתהפך הכל לטובה.

גן עדן בעולם הזה

ברוח הדברים ניתן לומר, שידוע שיחתו של מוהרנ"ת שאמר, "יש כבר אנשים שישובים כבר בגן עדן בזכות אמירת הליקוטי תפילות" ... ובפשטות כוונתו שראה ברוח קדשו שכמה אנשים שכבר הסתלקו מן העולם, ועתה בעולם האמת הם יושבים בגן עדן ... אך ניתן לומר כדרך שפירשו אנ"ש את מה שמוהרנ"ת דורש על הפסוק "כי לא תעזוב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת" ומוהרנ"ת מבאר שכוונת הבקשה היא, שהשי"ת לא יוריד אותי לגהינום שהוא השאול, כי אם כן ח"ו, יצטרך הצדיק לרדת לגהינום בכדי למשוך ולהוציא אותי כפי שהבטיח שמי שיבוא על קברו ויאמר את ה' מזמורים יוציא אותו מהגהינום ... ופירשו אנ"ש שלא רק

בעולם הבא לא יכניס אותי ה' יתברך לגהינום, אלא כבר עתה בעולם הזה, לא תעזוב נפשי לשאול, כי רבינו אמר שעולם הבא מאמינים אנו שישנו, אך בכאן נראה שהוא הגהינום, נמצא שמי שזוכה לומר את התפילות זוכה כבר בעולם הזה להינצל מן הגהינום ולשבת בגן עדן ...

אין כאן אפשרות שלישית

אילו היינו רואים בעינינו את המתחולל בעת אמירתנו ליקוטי תפילות – הייתה מתבטלת הבחירה. אין ספק שכל אחד מישראל היה מזדרז לתפוס איזה ליקוטי תפילות ואומר בלי גבול ... וכפי שיהיה לעתיד, כמו שאמר ר' נתן "ועם נברא יהלל י-ה" שעתידי להיות עם שיהללו את ה' עם תפילות אלו אך עיקר החכמה היא כבר עתה בגלות, כשלא רואים תמיד מיד את כל הפעולות העצומות של התפילות, עד היכן הדברים מגיעים, עלינו להאמין שאין כאן אפשרות שלישית, או שאנו נתלה את המן השודד על אילן התפילות או שהוא יתלה אותנו בנזון שערי טומאה, וכשנתחזק - להאמין בצדיקים ולהתדבק בתפילות אלו, אז נזכה לבוא בשלום ליריד הגדול, עם כל סחורותינו שתפסנו בעולם הזה, כל אחד כפי ענינו, ואז השי"ת יביט עלינו ויאמר באהבתו, "בני היקר והאהוב, אתה הוא זה שעשית לפני שעשועים גדולים אשר לא היו מימות עולם! בא ושב עמי במחיצתי ..." וכך נזכה להגיע ליום החמישים, טהורים ומוכנים לקבל את התורה הקדושה.

הם קוראים
אלינו, גשו אל
ארון הספרים,
הוציאו את
הליקוטי
תפילות
והתחילו לזעוק
אל ה' לפרש
לפניו שיחתכם,
ואז ... לא בלבד
שהג' לא יוכל
לתלות אתכם
אלא אתם תתלו
אותו, שהרי
מוהרנ"ת אמר
שהליקוטי
תפילות
הוא משער
החמישים
דקדושה ...

לוח התפילה

מהנעשה והנשימה בחבורת התפילה

הודעה משמחת

המבצע ממשיך

התרגשות מיוחדת בין בחורי אנ"ש | בהיודע הידיעה המשמחת על המשך המבצע הגדול - "נוסעים לרבינו". כל הפרטים לפניכם

בתחילת חודש ניסן יצאו בחבורת התפילה לחיזוק ועידוד אמירת ליקו"ת במבצע עידוד מיוחד לימי ביה"ז על הגרלה של 'כרטיס טיסה לאומן' כשהגרלה יועדה לכל מי שהשתתף באחת מתוכניות "החבורה" התגובות זרמו למערכת ע"כ שעשרות בחורים נטלו על עצמם לקבוע חק ולא יעבור גם בימי ביה"ז העמוסים לומר ליקו"ת מדי יום ביומו, ואכן בסיום החודש נרשמה עליה גדולה במספר הנרשמים להגרלה החודשית

אך מה נדהמו העוסקים במלאכה הק' כאשר בחורים רבים שמעו על דבר ההגרלה בפעם הראשונה... ובאו בטענת "למה נגרע" מדוע לא זכינו ג"כ לשמוע ע"כ שהחבורה מיועדת גם לימי ביה"ז.

בירור קצר העלה שמחמת טרדת ימי ביה"ס נשאר מספר רב של מודעות שנשכחו ע"י המפיצים וע"כ לא הגיע השמועה לכל רחבי ארה"ק

העוסקים במלאכת הק' דנו במציאות המורכבת, מחד - כאשר בחורים נרשמו להגרלה הגדולה. מאידך - על כך שהרבה בחורים לא שמעו כלל שמתקיימת הגרלה, ועל כן מדוע ייצאו נפסדים?!, אך לאחר התייעצות מורכבת ובהתייעצות עם משפיעי אנ"ש הגיעו להחלטה להאריך את המבצע לחודש נוסף, אך כדי שלא יצאו הבחורים שכבר נרשמו בימי ביה"ז נפסדים, יכנסו פעם נוספת להגרלה.

ובנוסף ישודרג "כרטיס הטיסה" לכרטיס באחד משלושת הזמנים הקבועים, ההגרלה תתקיים בעזה שי"ת בט"ו סיון התשפ"ד.

ברסלבער בחור כאפ"ט זאך מיט טרם יהיה מאוחר...

הודעה ובקשה

קו חבורת התפילה

בימים אלו מסיימים לסדר את הקו על כל שלוחותיו ואגפיו על הצד היותר טוב. על כן פונים אנו בזאת לכל אחד ואחד שיש בידו הערות או הארות על תפעול הקו ועל שלוחותיו, נא להשאיר הודעה בקול ברור בשלוחה 8 ע"מ שהנוכל לסדר על צד היותר טוב. בהזדמנות זו נבקש בזאת מכל אחד, אנא! שאו תפילה למען הצלחת החבורה בכלל וקו החבורה בפרט, בשביל שלא תצא תקלה מתחת ידינו. נ.ב. מספר הקו הינו - 074794206

ברסלבער בחור?

פנייה אישית

זכית כבר לשבת ולהגות בליקוטי תפילות מידי יום ביומו? זכית גם כן שיהיה זה בחבורה יחד עם כלל בחורי אנ"ש? ברסלבער בחור באם כבר זכית להצטרף למאות הבחורים אז אשריך וטוב לך ולא נותר לומר כי אם חזק ואמץ!

אך אם עדיין לא זכית מאיזה סיבה שהיא להיות בין מאות הבחורים שזוכים להיכלל 'בחבורת התפילה' הנך מוזמן בזאת להצטרף לבחורים שכבר זוכים לטוב הנצחי ולזכות ולראות בקיום הבטחתו של מוהרנ"ת 'זהעם נברא יהלל ק-ה' עתיד להבראות עם שיהללו ק-ה באלו התפילות. פנה כעת אל הנציג בישיבתך, או הרשם בקו הטלפון שמספרו הוא:

074794206

בחור יקר! בישיבתך עדיין אין נציג. ידוע לך על שייבה שאין בה נציג? אנא השאר לנו הודעה ע"כ בקו בשלוחה 8 על מנת שנוכל לסדר נציג בכל ישיבה וישיבה. (נא להגיד בקול ברור: שם ישיבה, טלפון ישיבה)

- רשימה חלקית -

הנציגים בישיבות לקבלת והחזרת הכרטיסים:

נעימות התורה - ישראל עמרם הלוי
סאטמער יש"ג - פנחס לויפער
רכז ראשי ירושלים - הר"ר נתן סלמנוביץ
שליט"א - 0533150681
רכז ראשי ב"ש - הר"ר שמחה גרוס שליט"א -
0533189659
יש"ג ברסלב בני ברק - נחמן ירוחם
יש"ג כנסת אליהו - שמעון אנשין.

יש"ק מאירת עיניים - לוי יצחק פולק
ירושלים
יש"ק ברסלב ירושלים - מאיר ירוחם
יש"ג רמ"א - אברהם אליעזר פרידמאן
אהבת התורה - מרדכי משי זהב
עמלה של תורה - שלמה יהודה ברינס
אמשינוב - נתן חיים מילגרומ

בית שמש
יש"ג לעבדו - משה חשין
יש"ג מתיבתא - נחמן הלוי הורביץ
יש"ג מבקשי ה' - גדליהו אהרון דייטש
יש"ג מאירת עיניים - יהודה מושקוביץ
יש"ק ברסלב נחלת חן - צבי הכהן גרוס
יש"ק ברסלב קרן אור - ישראל נחמן חנון
יש"ק מבקשי ה' - מנדליאל

ישיבות רבות יצאו מהרשימה עקב קצר הזמן בהכנת הגליון וב"ה יופיעו בגליון הבא, ואתכם הסליחה

לב שופכים נכחך במים

חצות הלילה, השעון מורה כבר על השעה 2:10 בבית המדרש ברסלב ההיכל כמעט ריק אך בזווית ההיכל יושבים שני חברים יקרים ובלבם כמיהה להתקרב אל רבינו הקדוש ...

רבינו הקדוש הרי אמר שהיכן שיושבים שנים מאנשי שלומינו צריך אחד לבוא ולכתוב את שיחתם, על כן קיימנו זאת הלכה למעשה, והרי לכם התוצאה ...

מאיר: לילה טוב ר' שמעון, בעצם בוקר טוב, מה נשמע?

שמעון: ברוך ה' מקווים לטוב, האמת היא שאני קצת לחוץ מה יהיה עם ל"ג בעומר השנה. אני לא יודע מה יהיה בכלל, ובפרט שאני כוסף להביא עשרות אלפי בקבוקי שתיה ומזונות להשיב את ליבם של בני ההיכל שיבואו לחתונתו של התנא האלוקי מכיון שהשנה ככל הנראה לא יפעלו בצורה תקינה ארגוני ההכנסת אורחים ...

מאיר: האמת היא שגם אני מבולבל, אני משתוקק להדפיס את התפילה של מוהרנ"ת לל"ג בעומר להשיב את נפשות הבאים להסתופף בצילו של העיר וקדיש ... ולקרב עוד כמה נפשות לתפילות של מוהרנ"ת.

שמעון: לדעתי חסר קצת גם לקרב את חסידי ברסלב הוותיקים. ואסביר לך את כוונתי. ברוך ה' שכל אחד שמתקרב מבחוץ אל רבינו מספר ומפרסם את סיפור התקרבותו לרבינו ובכך הוא מעורר עוד ועוד יהודים לטעום מן האור. אך גם מי שכבר נולד חסיד ברסלב יש לו סיפור התקרבות משלו. ובפרט בענין הליקוטי תפילות, לפעמים מאבדים את החשק מלהתמיד מידי יום ביומו לומר את התפילות ולפעמים אדרבה, הלב מתעורר מאוד מאוד ורואים ממש איך כל מילה של ר' נתן נאמרה בדיוק

וכל מה שעובר עלי, ומכל זה הוא עושה תפילה נפלאה הבוקעת את כל גידי קשיות ליבי

מאיך שמעתי פעם מר' איתמר לייפער שיחה בשם ר' לוי יצחק, שביתו של מוהרנ"ת חנה צירל סיפרה, שבכל עת שהיה לה איזה מכאוב או מיחוש, מיד לקחה בידה "דעם טאטאנ'ס א ספר" (דהיינו את הליקוטי תפילות, שהרי שאר הספרים עדיין לא הודפסו אז) והייתה אומרת ואומרת, עד שהכאב חלף ונעלם כלא היה חשבתי לעצמי, שכך גם אנחנו, בכל עת שכואב לנו איזה מכאוב בגוף ונפש, הבה נתפוס את ספרו של אביה של חנה צירל, ונאמר ונאמר, עד שנמצא צרי ותרופה לכאבינו ...

שמעון: אתה מעורר כאן נקודה שיש להשים לב אליה, הרבה רגילים לומר ליקוטי תפילות לפי הספק מסויים, בכדי שבמשך שנה הם יסיימו את כל הספר מתחילתו ועד סופו, ואכן כך ראוי להיות. אך בכל זאת היתה לי הרגשה שההספק מפריע לי לפתוח את הלב, ולפרש את שיחתי תוך כדי אמירת התפילה,

וברוח הקודש של ההתמודדות בה נמצאים, לכן לדעתי צריך גם לדבר מההתקרבות של חסידי ברסלב שנקראים ותיקים, והאמת היא שכולנו מתקרבים בכל עת מחדש, כך שיש לכל אחד סיפור התקרבות משלו ...

מאיר: אם כן, הבה ונשמע את סיפור ההתקרבות שלך לספר ליקוטי תפילות! בכן, מה גרם לך להתחבר לספר הקדוש של מוהרנ"ת, וכיצד זכית להתקרב לאמירת התפילות?

שמעון: אכן מצד אחד אני מתעקש לומר ליקוטי תפילות בעיקר בצורה מאולצת, אפילו בזמנים שאין לי חשק לומר, מכיון שאני יודע מדיבורו של מוהרנ"ת שאמר שעתידים לתת דין וחשבון על כל יום שלא אמרו את התפילות, ולכן פחדתי מיראת העונש, וכך במשך תקופה זכיתי לומר מידי יום את התפילות המופלאות, כשלפעמים נפתח הלב יותר, אך במשך הזמן התחלתי להרגיש את הפלא איך שמוהרנ"ת ממש חדר אל חדרי ליבי, מצא את כל מה שמעיק עלי

מכיון שיש לי מחויבות לגמור כך וכך עמודים, והנה, בהנהגתה של חנה צירל אנו רואים שלא צמצמה את עצמה לומר איזה עמוד או שנים, אלא אמרה ואמרה עד שכאבה הוקל מעליה, לכן יש ענין מיוחד לאמר את התפילות עד שמרגישים שהלב נפתח, הכאב יוצא והנחמה קונה שבייתה עמוק בתוך הלב...

שמעתי מהרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א שסיפר שהוא זוכר שבקטמון היה מתגורר שם יהודי פשוט מאוד. סבל במקצועו, ובכל יום היה יושב ואומר במשך כארבע שעות [!] ליקוטי תפילות, בנעימות ובלבביות ... כי אכן יש נקודה פנימית מליקוטי תפילות, שבכדי לקבלה צריך להיכנס אל תוך תיבת התפילה בלי חשבונות של 'הספק' ...

מאיר: מצד אחד אתה אומר נקודה נפלאה מאוד, שבכדי להרגיש את הפנימיות של הליקוטי תפילות צריך להסיר את צמצומי הזמן והכמות, אך מצד שני לפעמים זה יכול להיות אצל הרבה אנשים בחינה של "ריבוי אור" שיכול להפילם לגמרי מהקביעות של האמירה היום יומית, בדרך כלל כן צריך צמצום מסוים שיהיה הכלי אל האור הגדול הטמון בספר, אך מצד שני אתה צודק שמריבוי הצמצומים אפשר לפספס את הפנימיות לכן צריך למצוא איזה דרך ממוצעת שמצד אחד לא יהיה יותר מידי, ומצד שני תהיה האמירה בהשתפכות הנפש, כדבר איש אל רעהו ...

שמעון: נדמה שבדיק בשביל צורך זה הוקמה "חבורת התפילה" שבה היא רעיון פלאי ופשוט כיצד יהיו שני הכתובים באים כאחד ולא יהיו מכחישים זה את זה, התכנית היא פשוטה להפליא, כל אחד מכיר את עצמו ויודע כמה זמן הוא מסוגל לקבוע לעצמו מידי יום ביומו לומר את התפילות חק ולא יעבור. אצל אחד רבע שעה באה אצלו ללא כל מאמץ. ואצל השני גם בכדי לומר חמש דקות צריך הוא התעקש ולהתייגע ... ולכן קבעו בקרב החבורה 3 אפשרויות, החל מאמירת 5 דקות, ועד 15 דקות, שבהם יכול כל אחד לשפוך את נפשו ולהשיח את אשר בלבבו כדבר בן אל אביו, ובהם יכול הוא גם כן להכניס את ההספק הקבוע שלו כגון עמוד או שנים או יותר, ואז, אם לפתע רוצים לשפוך את נפשו בתיבות מסוימות, כגון "מר לי מאוד אבי שבשמים" "בכח הצדיקים אני בוטח" וכדומה ובכך ניתן גם לשמור על הקביעות כשנמנעו אין שום מניעה לאחר "הרבע שעה" להמשיך ולומר כפי תבעת הלב ... אך את הקביעות גם כן מרוויחים כשיש צמצום מסוים של זמן ...

מאיר: ממש פלאי פלאים! אכן, שמעתי, שבתחילה, היתה תכנית בחבורת התפילה לקבוע זמן אחד של "רבע שעה" לכלל

המשתתפים, אך אז הגיעו בחורים שרק עתה נכנסו לענין האמירה, וזעקו לאמר: "למה נגרע", גם אנו רוצים לזכות להיכלל בחבורה נפלאה זו. ועדיין קשה לנו להתחיל מיד עם "רבע שעה" ולכן בהמלצת כמה ממשיעיו אנ"ש, הוסיפו אפשרות לומר גם "חמש דקות" או "עשר דקות" כשבכך נותנים אפשרות לכל אחד לפי דרגתו להצטרף לחבורת המתפללים ... מן הראוי לציין שכמה מהמשתתפים שהצטרפו בתחילה רק לחמש דקות, במשך הזמן טעמו וראו כי טוב, והוסיפו עוד ועוד עד שהגיעו לרבע שעה ...

שמעון: אכן, אבי סיפר לי שפעם לפני כעשרים שנה עלה אל הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א ושאל אותו, מהו הזמן הממוצע לבחור לקבוע לעצמו לומר ליקוטי תפילות מידי יום ביומו, והשיב לו שבדרך כלל 'רבע שעה' זהו הזמן המומלץ, ובחור שליבו חושק ומתגעגע עוד יותר יכול לקבוע לעצמו כחצי שעה בכל יום, (כמובן שהדברים אמורים לענין הקביעות, אך בזמנים מיוחדים וכדו' ניתן לומר כפי שליבו חפץ). ואכן, ברוך ה' המהפכה בעיצומה, כאשר בתחילה בודדים הצטרפו למיזם הנפלא, ועד מהרה עמד מספר המשתתפים על כ- 800!

מאיר: אשרינו מה טוב חלקינו! מי מדבר על הבין הזמנים האחרון בו יצא הארגון במבצע

מיוחד על טיסה לרביה"ק ושאר פרסים, גרם התעוררות מיוחדת בענין, אני עצמי מרגיש שינוי מבורך ללא שיעור מאז שזכיתי להצטרף, וכל אחד ואחד מוזמן לטעום מגן העדן!

שמעון: אני רוצה רק להביע שכל דברינו בם רק לקרב ולא לרחק, כלומר ענין זה; לומר ליקוטי תפילות באריכות, הוא צד אחד של המטבע, אך מי ש'המוחין' שלו הם לומר באופן אחר, אדרבה ואדרבה, כמו כן אין כאן איזה שהיא הגבלה 'דווקא רבע שעה', כי מי שליבו נכסף לומר יותר, או להיפך מי שההוא טרוד מאוד ויש לו זמן רק לחטוף איזה קטע קצר במהירות, בוודאי אין קץ לגודל שכרו, אלא שכוונתנו רק לעורר על ענין ה'אל תעש תפילך קבע אלא רחמים ותחנונים'.

מאיר: באמת רואים ממש איך שהתפילות של מוהרנ"ת משנים את הטבע זה נפלא לראות איך שעל ידי הכיסופים והתפילות זוכים ממש לשנות את הטבע ולהגיע ולהתקרב אל הצדיק האמת ... ישר כח שמעון על השיחה הנפלאה, ממש חיזקת אותי ...

שמעון: כן, גם אני התעוררתי מאוד, אני מרגיש צורך לרוץ עכשיו אל עבר ארון הספרים ולחטוף ליקוטי תפילות ולומר בנעימות ובחשק, ישר כח!

פרנס החודש

פרנס החודש לפעילות החבורה בחודש זה נתרם ע"י ידידנו הנכבד רודף צדקה וחסד העשיה ומעשה ופעל למען ריבוי כבוד רביה"ק בעולם והפצת דעתו הק' בעולם

לזכות הצלחת ורפואת

הר"ר בנימין בן פראדל שליט"א

לרפ"ש בקרוב ממש בתוך שאר חולי ישראל

יהי רצון שבזכות זיכוי וריבוי התפילה בעולם. וזכותו של רביה"ק הנחל נובע מקור חכמה יעשד לו למנון ולפחסה. ויזכה לרפואת קנפשו ורפואת הנפש במהרה בכריאות נפלא ונהורא מעליא ויזכה לראות בנים ובנים ברסלקער חסידים עשקים בתורה ובמצוות ההולכים בדרך ישראל סבא. בקרר שהנחלנו רביה"ק הננמ"ח, ויזכה לקדם במהרה את פני נאכלנו נאכל צדק במהרה בימינו אמן.

ממניחות לניחות

השמחה
שלעתיד
בנח הליקוטי
תפילות

שנת הקורונה

זכורה לכל כשנה של התמודדות באין ספור מישורים ... אחת מההתמודדויות הייתה כמובן ליהודים שרצו פשוט - להתנהג כיהודים פשוטים. לטבול במקוה, להתפלל בבית הכנסת, לשרוף חמץ וללמוד תורה אך משום - מה, בשעה שרוב העסקים, ומרכזי הביילוי היו פתוחים לרווחה, אזי כל דבר שהיה בו ריח של קדושה, היה פצצת הדבקה קטלנית ...

וכך אנו מוצאים את חצק'ל (שם בדוי) - בחור משיעור ג' ישיבה קטנה, עומד בערב ל"ג בעומר, כשאין לו צל של מושג כיצד יזכה השנה להגיע אל ציונו של התנא האלוקי ... בעיניו זה היה נראה כחלום רחוק, בכיסו לא היתה פרוטה לפרטה, וגם אביו היה דחוק מאוד, ומלבד שאת הכבישים המובילים למירון היו חסומים באין ספור מחסומים, מה שיצר מציאות שמראה שאין סיכוי בדרך הטבע לנסוע השנה להילולא דבר יוחאי.

חצק'ל, בחור שכל כולו דבוק ברבינו בתמימות ובפשיטות, חשב לעצמו, 'איך אוכל בכל זאת לשבר אתה מניעות הבלתי עבירות ולזכות לנחשק הגדול?' ואז ניגש חצק'ל אל ארון הספרים, ובזוית עיניו שם לב לספר נפלא ...

וכך הוא מספר:

לקחתי את הליקוט תפילות, פתחתי בתפילה שתלויה בציון של רבי שמעון בר יוחאי, ליד הציון שם ... (תפילה מ"ז חלק ב) והתחלתי להתפלל בהשתוקקות ובגעגועים ...

"... והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו

בהם חפץ, כי ארך עלינו הגלות, ומשך עלינו השיעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים ומטה

ידינו מאוד" ... כך קראתי והרגשתי איך שר' נתן

ממשש לי אתה דופק, בודק את המתחולל החדרי ליבי,

ומחבר תפילה נרגשת כך קראתי את התפילה עד סופה, ושוב

התחלתי להתחלה ...

"רבי שמעון, עיר וקדיש מן שמאי נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עילאה, בוצינא יקירא ... אתם הבטחתם לישראל שלא תשתכח התורה מישראל על ידכם"

קראתי וקראתי, ומשסיימתי את התפילה, חוזר חלילה, שוב התחלתי ... ועמך בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאוד להשם יתברך, והכל חפצים ליראה את שמך, בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה כזאת

מימי קדם" ...

כך קראתי כמה וכמה פעמים ועדיין איני יודע מה אעשה, מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכונה לציון הקדוש במירון. לפנות בוקר הצליח אבי להתוודע על הסעה שתצא בבוקר לעבר מירון, כמו כן גם הענין הכספי סודר כשקרובת משפחה תרמה את הנסיעה, היא רצתה 'נציג' משלה אצל רשב"י.

הגיעה השעה המיועדת לנסיעה, אך אין סכר לטנדר ... הנהג לא מרים טלפונים, עד שלבסוף הוא הודיעה שהנסיעה מבוטלת! הרגשתי כזה מפח נפש ושברון לב ... עד שכבר הייתה לי איזה שהיא דרך לנסוע, שוב אני עומד בחוסר אונים. לפתע נזכרתי בידידי היקר, הלא הוא ה"ליקוטי תפילות"! שוב לקחתי קרוב לליבי את התפילה של רבי שמעון והתחלתי לומר בהשתפכות הנפש ובציפי' שאזכה לנסוע למקום שאסע ולהשתטח למקום שאשתטח ... חלפה שעה ועוד שעה, ואז אבי הודיע לי שבעוד מספר דקות יוצאים לדרך!

קפצתי מהתרגשות, אך עדיין דאגתי מי יודע מה יהיה בדרך, האם באמת אזכה להגיע? ברוך ה' הדרך עברה בהתרוממות הנפש. כמובן שהתקרבנו למירון התחילו המניעות. פה מחסום ושם מניעה אחרת ... לבסוף הענו להר הג'רמק, להפתעתינו מצאנו שם שיירות שלימות של יהודים שליבם בוער לרבי שמעון, יהודים שלא היו מסוגלים לוותר על החתונה האישית שלהם התחלנו ללכת בדרך, בין סלעים וצמחיה, כאשר חלק מהדרך חשופה לקרי השמש. ואילו בקטעים מסויימים מצילים עלינו ענפי העצים

כמה מרגש היה לראות הורים לילדי חלאקה חוזרים ממירון כשילדיהם על כתפיהם, דבר שכרוך בכאבים בכתפיים ומאמץ פיזי, אך כשהלב משתוק לא שייך משהו שיעצור אותו ...

כך הלכנו כשעה וחצי ומירון נהייתה קרובה יותר ויותר, בקטע האחרון של הדרך היינו צריכים לרוץ במהירות בכדי שלא להיחשף לפיטרול שסיבב במקום, ו ... הגענו לכפר מירון, ליד הדירות שם מותר להסתובב ... לאחר שהתאספנו, קבוצה של מעל עשר אנשים, התחלנו להתקדם בזהירות אני זוכר כמו עכשיו איך שעמדנו מספר דקות מאחורי הגגון של 'שזיפרון', כשאנו ממתנים לשעת הכושר לעבור לצד השני של המושב ... ערכנו כמה טלפונים ואיזה בעל דירה הודיע לנו שביתו פתוח לרווחה והוא ממתין לנו, הוא גם הדרך אותנו איך מגיעים לשם ...

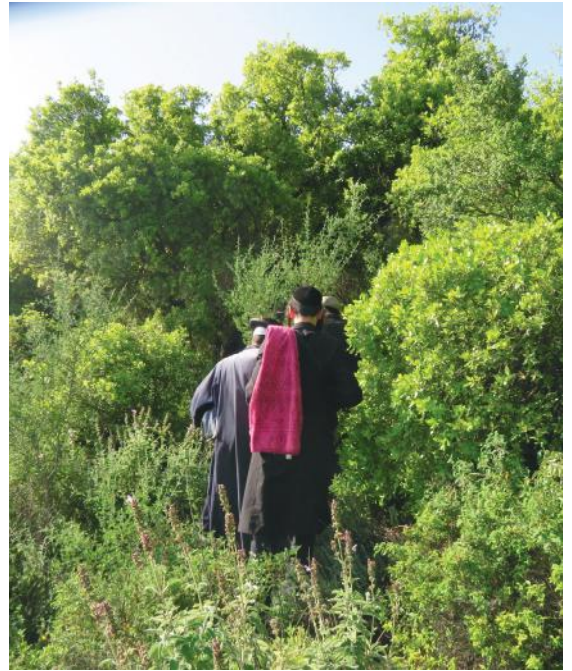
אנא
אברך אנא
אטמן מכני בשתי
וכלימתי, ואומר
להרים כסוני, ולגבעות
נפלו עלי ... "כשהמסוק
טרטר מעלינו והורה לנו
לשוב על עקבותינו,
יחלנו שההרים יכסו
עלינו והגבעות
יפלו עלינו לבל
נחגלה ...

רשימת הזוכים:

בשמחה רבה הננו מגישים לפניכם את 'רשימת הזוכים' בהגרלות החודשיות של החבורה בתקופה האחרונה, הרשימה אינה מסודרת דייה, ואתכם הסליחה

הבה"ח יחיאל מירבלום ני"ו	הבה"ח יחיאל מירבלום ני"ו
ישיבת מתיבתא	ישיבת מתיבתא
הבה"ח שלמה גולדמן ני"ו	הבה"ח אלימלך רוזנברג ני"ו
ישיבת מתיבתא	ישיבת ברסלב קרן אור
הבה"ח ישראל נתן פישר ני"ו	הבה"ח שמואל נתן שפירא ני"ו
ישיבת מתיבתא	ישיבת ברסלב קרן אור
הבה"ח לוי יצחק דרדיק ני"ו	הבה"ח נחמן גריזולט ני"ו
ישיבת ברסלב קרן אור	ישיבת מבקשי ה' - זכה ב 100 ₪
הבה"ח ישראל וויס ני"ו	הבה"ח נחמן הלוי הורביץ ני"ו
מבקשי ה'	ישיבת מתיבתא - זכה ב 100 ₪
הבה"ח מרדכי אלעזר פרידמן	הבה"ח שמואל שפירא ני"ו
ני"ו ישיבת ברסלב קרן אור	ישיבת מתיבתא - זכה ב 50 ₪
הבה"ח יעקב פראנק ני"ו	הבה"ח נתן יצחק הלפרין ני"ו
מתיבתא	ישיבת ברסלב קרן אור - זכה ב 50 ₪
הבה"ח שמעון פולרש ני"ו	הבה"ח יהודה הלוי שוורץ
ישיבת מבקשי ה'	ישיבת מתיבתא - זכה ב 50 ₪
הבה"ח בנימין צבי קלצקי ני"ו	הבה"ח בנימין כהן ישיבת
ישיבת מתיבתא	מבקשי ה' - זכה ב 50 ₪
הבה"ח מאיר מנדליאל ני"ו	הבה"ח נתן שמחה ליפשיץ ני"ו
ישיבת ברסלב קרן אור	ישיבת ברסלב ירושלים - זכה ב 50 ₪
הבה"ח חיים שלום וורטימאר	הבה"ח אליהו שטינברגר ני"ו
ני"ו ישיבת ברסלב קרן אור	ישיבת ברסלב קרן אור - זכה ב 50 ₪
הבה"ח חיים דרוק ני"ו	הבה"ח יחיאל אברהם גולדברגר
מתיבתא	ישיבת ברסלב קרן אור - זכה ב 50 ₪
הבה"ח נחמן ריכר ני"ו	הבה"ח יחיאל אברהם גולדברגר
מבקשי ה'	ישיבת ברסלב קרן אור - זכה ב 50 ₪
הבה"ח יהושוע אליקים	הבה"ח מנחם דוד קלצק ני"ו
קירשנבוים ני"ו ישיבת מתיבתא	ישיבת מאירת עינים
הבה"ח שמעון נתן זוהר ני"ו	הבה"ח חיים שלום שפירא ני"ו
ישיבת מבקשי ה'	ישיבת מתיבתא
הבה"ח נתן קניג ני"ו	הבה"ח אלימלך גולדשמיד ני"ו
מבקשי ה'	ישיבת מבקשי ה'
הבה"ח שמעון כהן ני"ו	הבה"ח נתן כהן ני"ו
מבקשי ה'	ישיבת ברסלב קרן אור
הבה"ח אלתר הורביץ ני"ו	
ישיבת מתיבתא	
הבה"ח נתן דידי ני"ו	
מבקשי ה'	

הזכויות נשלחו לזוכים, ויגיעו בעז"ה לסיום עד סוף החודש
 שגיאיות מי יבין, עקב ריבוי המשתתפים, יתכנו טעויות ועל כן מי
 שמבחין באיזה טעות או תקלה נא להשאיר הודעה ע"כ במערכת - שלוחה
 8 כמו כן ישנה רשימה שנאבדה ואין יודעים למי כבר שלחו הזכיה ולמי לא,
 וע"כ מי שזכה בעבר, נא להשאיר ע"כ הודעה בהקדם,
 אי השארת הודעה מהווה כמחילה על הזכיה. (מי שמשאיר הודעה
 נשלח לו הזכיה בקרוב)

אני זוכר שר' יהודה צבי ברוין אמר אז אימרה נאה, אומרים בתפילה של רשב"י: "אנא אברח אנא אטמן מפני בשתי וכלימתי, ואומר להרים כסוגי, ולגבעות נפלו עלי ...". והוא פירש בדרך צחות, כשהמסוק טרטר מעלינו והורה לנו לשוב על עקבותינו, ייחלנו שההרים יכסו עלינו והגבעות יפלו עלינו לבל נתגלה ...

לבסוף החלטו לעבור עת הכביש בריצה, באותה שניה עבר גיפה צבאי בסוך אלינו והוא גילה אותנו, מיד התחלנו לרוץ, והשוטרים התחילו לרוץ לעברינו, רוב חברי הקבוצה הצליחו להתחמק, אך אבי ועוד אחד הוצאו בכח מחוץ לגדר, כאשר לבסוף הצליחו לסבב את המושב ולהיכנס מדרך צדדית ...

חלפה שעה והנה קול רינה במחנה, בעוד מספר דקות עומד הציון להיפתח לרווחה ... ואכן בהגיע השעה 5:03 אחר הצהרים פתאום אל מול עיניהם הנדהמות של השומרים, נפתחו כל השערים ומאות יהודים זכו להשתטח על הציון הקדוש והנורא ... איזה זעקות היו שם ... ה' הוא האלוקים "שמע ישראל" התחלתי לומר תיקון הכללי ... אי אפשר לתאר את ההתעוררות שהייתה שם, אנשים שפוט בכו. ולאחר מכן פרצה שירת הודיה אדירה בספונטניות "עד הנה עזרנו רחמין ולא עזבונו חסדיך ה' אלקינו" וכמובן שירת בר יוחאי בשמחה עצומה, כשהשמחה והבכיות משמשים בערבוביא כשהכל הוא חטיבה אחת של קירבת אלוקים ואהבת הצדיקים

או אז ראיתי בחוש איך התפילות של מוהרנ"ת שהם משער החמישים, יש בהם כח על טבעי ששובר את כל המחיצות. וכל גזיזין דפאזלא נעשים כקורי עכביש הנמחים במחי יד, כשאין דבר בעולם שיכול למנוע מלהתקרב אל הצדיקים אם רק מתגברים ברצון וכיסופים, התבודדות וליקוטי תפילות, כי כל עיקר המניעה היא רק בשביל החשק, וכשיש את מלוא החשק, נתהפכים המניעות לנעימות לבסוף גם הודלקה מדורה ומאי שם הובאו כלי זמר. והשמחה בקעה שחקים, כשבאור הורגש אורו של רשב"י החופף עלינו "אור צדיקים ישמח" אור שלעתיד לבוא המגיע הישר משעה החמישים ...

קו חבורת התפילה:

074.796.42.06